ПРАЛЕТАРЫІ УСІХ КРАІН, ЯДНАЙЦЕСЯ! EPCIT3T

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОЎНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА ДЗЯРЖАЎНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

№ 1 (758)

Пятніца, 9 студзеня 1970 г. Цана 2 кап.

У Год выдання XXIII

АГЛЯД СТУДЭНЦКАЙ ТВОРЧАСЦІ

Згодна з пастановай калегп Міністэрства вышэйшай сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР і бюро ЦК ЛКСМ Беларусі рэктарат разгледзеу пытанне аб удзеле студэнтау універсітэта ва Усесаюзным і рэспублінанскім конкурсах студэнцкіх навуковых работ па праблемах грамадскіх навун, гісторыі ВЛНСМ і міжнароднага маладзёжнага руху, прысвечаных 100-годдзю з дня нараджэння У. І. Леніна.

Для ажыццяулення кірауніцтва і кантролю за правядзеннем нонкурсу на месцах, стварэння конкурсных камісій, падрыхтоўкі і правядзення рэспубліканскай навуковай канферэнцыі і падвядзення вынікау конкурсу створан рэспубліканскі аргкамітэт, у склад якога увайшло восем прадстаунікоў нашага універсітэта: Л. В. Валадзько, У. М. Сікорскі, Т. І. Прытыцкая, М. Р. Круцьно, І. М. Лушчыцкі, Т. П. Багданава, С. Я. Янчанка, В. І. Сцяпанаў.

Рэспубліканскі конкурс праводзіцца ў два туры. Першы—у вышэйшых навучальных установах. Ён заканчваецца канферэнцыяй, на якой вызначаюцца пераможцы і выносяцца рэкамендацыі аб удзельніках другога туру конкурсу. Ва універсітэце канферэнцыя будзе праведзена у нанцы лютага гэтага года.

Другі тур пройдзе у маі бягучага года. У ім будуць разглядацца работы, рэкамендаваныя вузауснімі, га-радскімі і абласнымі аргнамітэтамі. Гэты тур завершыцца рэспубліканскай навуковай нанферэнцыяй у маі 1970 года, якая адбудзецца у нашым універсітэце.

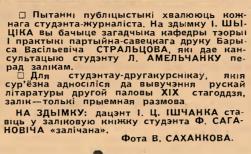
Вынікі рэспубліканскага конкурсу будуць падведзены у верасні-кастрычніку 1970 года у форме Усесаюзнай навуковай студэнцкай канферэнцыі ў г. Улья-

Кафедры грамадскіх навук універсітэта абмеркавалі праблематыку конкурсу, дапамагаюць студэнтам падабраць тэмы з улікам схільнасцей і магчымасцей кожнага, ракамендуюць неабходную літаратуру, праводзяць кансультацыі па абранай тэматыцы.

Студэнцкія работы, прапанаваныя да удзелу у конкурсе, павінны уяуляць сабою самастойна выкананыя даследаванні па актуальных праблемах грамадсніх навук з выкарыстаннем шырокага кола творау класікау марксізма-ленінізма, грамадска-палітычнай літаратуры, архіуных і сучасных матэрыялаў. Неабходна, наб студэнцнія работы мелі вывады і рэкамендацыі для практыкі ідэйна-выхаваўчай работы з моладдзю, былі звязаны з праблемамі атрыманай студэнтамі спецыяльнасці, з палітычнымі, філасофскімі пытаннямі спецыяльных навук, а таксама змяшчалі у сабе аргументаваную крытыку ідзолагаў антынамунізму, апартунізму і іншых варожых тэорый і вучэнняу.

Работы, прадстауленыя на конкурс, павінны абавязкова быць заслуханы і абмеркаваны ў групах, на курсах, факультэтах і у іншай масавай студэнцкай ауды-

У склад конкурсных журы па гісторыі КПСС і ВЛКСМ, філасофії, палітэканомії, навуковаму і міжнароднаму маладзёжнаму руху у нашым універ-сітэце увайшлі У. М. Сікорскі, Т. І. Прытыцкая, А. Я. Журау, В. і. Сцяпанау, А. В. Самускевіч, І. М. Лушчыцкі, С. П. Малінік, В. К. Драчоу, М. Р. Круцько.

Па усіх калідорах шматпавярховых будынкау універсітэта ля дзвярэй аудыторый тоўпяцца ўсхваляваныя студэнты. Толькі у чытальных залах ды кабінетах пануе незвы-чайная цішыня. Прыціхлі і студэнцкія інтэрнаты. Не чуваць тут бесклапотных размоў, задзірыстага смехи, менш людзей снуе па калідорах. Па усім відаць, што сесія ва універсітэце — у поўным разгары. Кожны, хто сёння перагортвае старонкі падручніка, слухае тлумачэнні кансультанта або ужо ся-дзіць перад строгім экзаменатарам, думае аб адным — лепш здаць

ПАШЫРАЮЦЦА КАНТАКТЫ,

У минулым годзе наш універсттэт гасцина сустракау польюкіх і балгарскіх, нямецкіх і венгерскіх студэнтау, якія прыязджалі да нас на азнаямленча-вытворчую практыку. З гэтап жа мэтай выязджалі у братнія сацыялістычныя краіны і

узаемнага абмену студэнцзамежнымі універсітэтамі. на некаторыя пытанні.

краіны?

на азнаямленча-вытворчую вам ва Упраўленні баксіта-практыку у ГДР, НРБ, ПНР, вай прамысловасці, агледзе-ВНР 102 чалавекі. Столькі ля винныя падвалы і завод

МАЦНЕЮЦЬ СУВЯЗІ

Пастаянныя сяброускія Аздзе і іншыя. кімі групамі паміж нашым сувязі устанавіліся і пашы-Мы звярнуліся да начальніка аддзела замежных сувязей БДУ М. І. Макрынскага і папраюлі адказаць кау, матэматыкау, філола тэра (ГДР)

студэнтаў БДУ выязджала лолагі выязджалі у Сафій хіміі і генетыкі, на практыку ў замежныя скі універсітэт імя К. Ах- два вопытныя палі. краіны?

краіны?

краіны? - Усяго у мінулым годзе шэйшую педагагічную шко- студэнты на працягу наш универсітэт накіроувау лу і у Варшаўски універсі-

практыка нашых студэнтаў? Непасрэдна практыка праходзіла ў большасці выпадкау па узгодненай праграме і займала 60-70 працэнтаў вучэбнага часу. А ў шага тыдня знаёмілася з ластудянтаў-географаў і біёла бараторыямі інстытутаў негау шматлікія пазнавальныя экскурсіі былі адначапазнавальсова і практыкай. Так, для студэнтаў геафака праграма уключала некалькі маршрутау па пауночнаму усхопрыемствау і селыскагаспадарчых жааператывау.

Эканоміка-географы эз. наёміліся з работай садоу- шае. ніцкага дзяржгаса, пабы-

лі винныя падвалы і завод студэнты БДУ. ж студэнтау з гэтых краін у Будапешце, домну і шкло-Напярэдадні новага года пабывала у нашым універ- завод у Шагітар'яне, мета-былі падведзены вынжі сітэце. лургічнае прадпрыемства у

раюцца з кожным годам з чытаны лекцыі па геалогіі,

на працягу — Раскажыце, калі ласка, Міхаіл Іванавіч, з якімі універсітэцем ў Галыскім універсітэцем біялагічных чавук і праховерсітэтамі ў нас існуюць мя М. Лютэра правялі дзіла практыку ў аддзяленпастаянныя сувязі і колькі практыку біёлагі і фізікі. Фінку батанікі, заалогіі, біянаведала

На біялагічнай станцыі раме Гальокага універсітэ-

Іенскім універютэце 'Ф. Шылера на працягу перарганічнай, арганічнай, фізічнай хіміі, інстытута шкла, з асноунымі праблемамі, якія у іх распрацоуваюцца.

Другі тыдзень студэнты ду і пауночнаму захаду групамі па тры чалавекі Венпрып, наведанне возера засвойвалі у лабараторыях Балатон, прамысловых прад- электронную мікраскапію, рэнтгена-структурны ліз, тэхніку работы у атмасферы інертнага газу і ін-

удзел у міжнародным сімпозіуме «Каар:дынацыйная хімія пераходных элементау».

Добра прайшла практы-ка ў Іенскім універсітэце у студэнтау-матэматыкау, фі-лолагаў, фіэткау.

Вялікае пазнавальнае выхаваучае значэнне для нашых студэнтау мелі экскурсійныя паездкі, знаёмства са скарбицамі мастацтва, з пістарычнымі пом-нікамі, з дасягненнямі сацыялістычных краін.

У той жа час студэнты на-Аздзе і іншыя. шага універсітэта выстуна-Для студэнтау былі пра-ытаны лекцыі па геалогіі, дакладамі па ленінскай тэ-прафіі Венгрыі. дакладамі па ленінскай тэ-матыцы, аб дасягненнях Бе-ларусі за 50 год, аб эка-намічных і культурных су-а универсітэце вмя М. Лювязях Беларусі і ГДР, Беларусі і Балгарыі і г. д. Некаторыя паведамленні рабіліся на нямецкай і польскай мовах.

У лагеры мовы Кракаускан Вышэйшай педагагічнай школы нашы філолагі дапамагалі польским студэнтам дзён эмаглі прайсці част. лепш вывучыць рускую моку летняй заалагічнай і ба- ву. У Іенскім універсітэце Як была арганізавана танічнай практыкі па праг- прупа студэнтау-фізікау выканала значную работу па Група студэнтау-хімікау у агучванню магнітафонных імя плёнак.

> Цакавыми і змястоуными былі інтэрнацыянальныя вечары, сустрэчы, дыскуси.

- Як складвалася практыка замежных студэнтаў у нашым універсітэце?

 Група фізікаў з Іенокага университэта спачатку сустрэлася з загадчыкам кафедры пауправаднікоу прафесарам В. Д. Ткачовым, які расказау аб вучэб-Нашы студэнты прымалі (Заканчэнне на 2-й стар.)

Загадчык кафедры неарганічнай хіміі В. В. Свірыдау гутарыць з групан нямецкіх студэнтау, якія знаходзіліся на азнаямленча-вытворчай практыцы у нашым універсі-Фота М. Нечыпарэнкі.

РЫХТУЕМСЯ ДА ЛЕНІНСКАГА ЗАЛІКУ

Ленінскі залік ідзе па країне. Ён спалучае практычны удзел кожнага намсамольца у жыцці сваёй арганізацыі з глыбонім вывучэннем ленінскай тэарэтычнай спадчыны.

Яшчэ ў пачатку навучальнага года на камсамольскім сходзе нашай групы быў зацверджаны план работы па дастойнай сустрэчы 100-годдзя з дня нараджэння У. І. Леніна. Галоўны упор мы зрабілі на ленінскія чытанні. Яны павінны былі адлюстраваць

жыццё і дзейнасць вялікага рэвалюцыянера, стваральніна і арганізатара Камукістычнай партыі і Савецнай дзяржавы.

Студэнты з цікавасцю узяліся за справу. План дакладау па ленінскай тэматыцы складаўся ў адпаведнасці з пажаданнямі студэнтау, браліся для распрацоукі такія тэмы, якія найбольш цікавяць маладых даследчыкаў. Так, напрынлад, Валодзя Сасно зацінавіўся дзейнасцю У. 1. Леніна як заснавальніка Камуністычнай партыі, Валя Касміна выбрала тэму

тын, чалавен. Крысціна Хахуля вывучае знешнепалітычную дзейнасць 1льіча. Саша Пазнян рыхтуе данлад «Ленін — заснавальнін і кіраўнін Савецнай сацыялістычнай дзяржавы», Света Камарова—«У. 1. Ленін — палымяны барацьбіт за свабоду і шчасце працоўных». Тэма данлада Алега Яноускага— «У. І. Ленін

цінавіць У. І. Ленін ян вя-

лікі рэвалюцыянер, тэарэ-

Адразу пасля зачытвання першых дакладау стала зра-

аб моладзі».

чыны Уладзіміра Ільіча. на. У далейшым сувязі гру-Рыхтуючыся да выступлен- пы няў, студэнты вынарыстоу- КПСС будуць пашырацца. ваюць разнастайны матэ- Завязалася дружба і з нарыял, і таму даклады ат- лектывам сярэдняй школы рымліваюцца цінавыя і змястоўныя. юцца яны рэгулярна, адзін рад вучнямі Валя Касміна. раз у тыдзень, і абмяркоу- У бліжэйшы час у школе ваюцца у жывой, творчай будзе прачытана яшчэ неатмасферы. Дакладчыку, як калькі дакладаў. прапаноуваюць правіла, многа пытанняў.

На адным з таніх семінараў выступіў з ленцыяй КПСС да 100-годдзя з дня «Самы чалавечны чалавен»

з кафедрай гісторыі № 50 г. Мінска. Там са сва-Заслухоува- ім данладам выступіла пе-

3 вялінай зацінауленасцю пазнаёміліся студэнты нашай групы з Тэзісамі ЦК нараджэння У. І. Леніна. І

«У. І. Ленін— правадыр зумела, што ленінскія чы- дацэнт кафедры гісторыі не толькі пазнаёміліся, але Кастрычніна». А Нілу Мішур танні— удалая форма вы КПСС, кандыдат гістарыч- і узялі новыя абавязацельвучэння багацейшай спад- ных навун Г. Г. Герасімен- ствы: прачытаць у час зімовых нанікул па аднамудва данлады у шнолах, на прадпрыемствах. Гэта гаворыць аб тым, што група поўная рашучасці паспяхова здаць ленінскі залін.

Цяпер уся увага намсамольцау сканцэнтравана на падрыхтоуцы да экзаменаў. Кожны разумее, што паспяхова вытрымаць сесію лепшы падарунак юбілею Ільіча.

> А. ЛІТВІН, камсорг 2-й групы II нурса гістфана.

Новыя паступленні ў бібліятэку БДУ

Ленин, В. И. Избранные произведения. В 3-х томах. М., Политиздат, 1969. 856 стр.

Ленин, В. И. Большевики должны взять власть. Марксизм и восстание. М., Политиздат, 1969. 15 стр.

Ленин, В. И. О коммунистической нравственности. (Сборник). М., Политиздат, 1969. 368 стр.

Ленин, В. И. О союзе рабочего класса и крестьянства. (Сборник). М., Политиздат, 1969. 280 стр.

Бузлаева, А. И. Ленинский план кооперирования мелкой промышленности СССР. М., «Наука», 1969. 175 стр.

Гурьев, Ф. И. Ленинское учение о стратегии и тактике мирового коммунистиче-Тюмень, ского движения. 1969. 27 стр.

Ленинский анализ империализма и современный ка-питализм. Под редакцией В. Н. Черковца и др. М., Московский ун-т, 1969. 281 стр.

Полонский, Л. В. Образ В. И. Ленина в советской художественной литературе. Тюмень, 1969. 38 стр.

Сартаков, С. В. Первая встреча. (Рассказы о В. И. Ленине). «Молодая гвардия», 1969. 158 стр. с иллюстр.

Цветов, В. Наш коррес-пондент сообщает из Рос-сии... «Молодая гвардия», 1969. 158 стр. Эльсберг, Я. Е. Ленинское

наследие, жизнь и литература. М., «Художественная литература», 1969, 255 стр.

просты,

У сваїх успамінах пра У.І. Леніна М. Горкі, як вядома, прыводзіць словы сормау-Паулава, які у адказ на пытанне, якая, на яго погляд, самая адметная рыса Леніна, адказау: «Прастата. Просты. як прауда».1

Гэтыя словы як нельга лепш выяуляюць уласцівую Леніну асаблівасць нічым не па-сяброуску гутарыць з самымі звычайнымі людзьмі. траную сутнасць Леніна, яны праяуляліся на усіх этапах

Г. Н. Котау, які у 1912 г. уцёк з ссылкі у Парыж і там упершыню сустрэуся з У. І. Леніным, пісау у сваїх успамінах, што хоць па расказах таварышау ён і не чакау убачыць у Леніне што-не-будзь напышлівае, але усё ж быу здзіулены яго выключна сціплай знешнасцю. У Леніне нічога не было ад «правадыра», а прастата абстаноукі і ветлівасці, сустрэтыя ім на кватэры, стварылі. як пісаў Г. Н. Котау, «атмасферу задушэунасці» той гутаркі, якая паміж імі адбылася. Пасля гэтай першай сустрэчы з Леніным Г. Н. Котаву здавалася, што яны знаёмы ужо дауно, і пасля ён заходзіў да Уладзіміра Ільіча ужо як да добрага знаёмага.²

Аб тым, наколькі простым быу Ленін і як прыкра было яму якое-небудзь самазадавальнение і самалюбавание, уласцівыя, скажам, Г. В. Пляханаву, добра і вельмі вобчах з імі на Лонданскім з'ездзе партыі у 1907 г. «Камяне «падводзілі» да В. Пляханва, — пісаў «падводзілі» да М. Горкі, — ён стаяў, злажыўшы рукі на грудзях, і глядзеў строга, сумнавата, як глядзіць стомлены сваімі

сказаў мне даволі звычай- ведаў яго асабіста, пісаў, Савета ад Трохгорнай мануную фразу: «Я паклоннік вашага таленту»: Акрамя таго, ён не сказау нічога, што утрымала б мая памяць. I на працягу усяго з'езда ні у яго, ні у мяне не з'явілася жадання пагутарыць «па душах».

А гэты лысы, картавы, моцны чалавек, паціраючы адной рукою сакратаўскі лоб, тузаючы другою маю руку, ласкава пабліскваючы здзіуляюча жывымі вачыма,

што, «нягледзячы на звышчалавечую занятасць важдзяржаунымі партыйнымі справамі, Уладзімір Ільіч усё ж знаходзіу час для прыёму наведвальнікау. Ён асабіста прымау іх і гугарыў з імі не толькі таму, што лічыў гэта абавязкам кірауніка дзяржавы, а перш за усё таму, што адчувау патрэбнасць у жывых гутарках з народам».4

Такія сустрэчы збліжалі, раднілі Леніна з народам і у тои жа час давалі яму матэрыял для яго выступленняу, для распрацоукі некаторых новых

фактуры таварышу Леніну». Уладзімір Ільіч выйшаў з-за занавесу і, цёпла сустрэты прысутнымі, сказау невялі-кую прамову.⁶

У сваім дакладзе на VIII Усерасійскім з'ездзе Саветау у снежні 1920 года У. і. Ленін расказау аб тым, як яму «давялося не вельмі дауно быць на адным сялянскім свяце у аддаленай мясцовасці Маскоускай гу-берні».⁷ Уладзімір Ільіч меу на увазе наведанне ім 14 лістапада 1920 года вёскі Кашына Ярапольскай воласці Валакаламскага уезда законапраек- Маскоускай губерні, дзе у тау. Уладзімір Ільіч заусёды гэты дзень адбывалася адтак гаварыу з наведвальні- крыццё невялікай цеплавой

Стаушы на чале урада вялікай дзяржавы, У. І. Ленін гэтак жа, як і раней, проста і сціпла апранауся, беражліва эканоміу сродкі, у тым ліку і на сябе. Вядома, што Уладзімір Ільіч да канца свайго жыцця насіу тое ж самае паліто, у якім ён прыехау у красавіку 1917 года з-за граніцы з эміграцыі і на якім былі відаць сляды куль тэрарысткі Каплан. 10 А настаунік А. А. Вінаградау, які быў на прыёме ў Леніна у лютым 1920 года, пісау, што ён «не адрозніу бы яго іншым месцы ад майстра або інжынера на заводзе». 11 Як заусёды, Ільіч хадзіу у старанна вычышчаным, але скромным касцюме, а у кабінеце у яго стаяу просты стол з крэслам, этажэрка з кнігамі і крэсла для наведвальнікау. Нічога лішняга, ніякіх упрыгожанняу, ніякай раскошы. Прастата у паводзінах, у вопратцы і ў афармпенні кабінета.

Праяуляючы выключную сардэчнасць і задушэунасць у адносінах з людзьмі, У.І. Ленін рашуча выступау су-праць фанабэрыстасці і зазнайства, якія праяуляліся часамі у асобных работнікау. Ва успамінах В. А. Смальянінава, які працаваў тады памочнікам упраўляючага справамі СНК і Савета Працы і Абароны, расказ-ваецца аб тым, як Уладзімір Ільіч аднойчы у час пасяджэння Саунаркома абураў-ся старшынёй праулення Дзяржаунага банка.

Пры абмеркаванні нейкага пытання гэты чалавек, незадаволены прынятым рашэннем, дэманстратыуна і з шумам захлопнуу свой партфель, устау і накіраваўся да дзвярэй. Але ён быу тут жа спынен рэзкім голасам Леніна, які патрабаваў ад яго вярнуцца і сесці. «Хто вы такі? — сказау яму Уладзі-мір Ільіч. — Адкуль у вас гэтая фанабэрыстасць, тыя звычкі вяльможы? Народ пасадзіў вас у дзяржаўнае крэсла. Але ён жа, народ, можа і даць вам штуршка....»12

Думаецца, што гэты прыклад не патрабуе дадатковых каментарыяў.

кандыдат гістарычных

(Працяг будзе).

1. М. Горький. «В. И. Ленин», М., 1966 г., стр. 17. 2. «О Владимире Ильиче Ленине. Воспоминания». М., 1963 г., стр. 137—139. 3. М. Горьний. «В. И. Ленин». Стр. 5—6. 4. «Воспоминание о В. И. Ленине», стр. 700. 5. «Таким был Ленин». 6. В. И. Ленин. Полн. собр. соч., т. 44, стр. 234.

- 5. «Таним был Ленин». М., 1965, стр. 479—480
- 7. Там же, т. 42, стр. 159— 160.
- 8. «Таким был Ленин», стр. 481—489,
- Там же, стр. 466. Л. А. Фотиева. «Из жизни Ленина», стр. 93. «Таним был Ленин», стр. 475.

«Штрихи велиного порт-рета. Воспоминания о В И. Ленине», М., Изд-во «Правда». 1957., стр. 55.

ЯК ПРАЎДА

выдзяляцца сярод іншых, Прастата і шчырасць у гутарцы з таварышамі, натуральна, паказвалі усю унуяго дзейнасці.

зараз жа загаварыу аб не-

ЧАЛАВЕЧНЫ

ЧАЛАВЕК

лася, што ён прачытаў яе ў рукапісе, узятым у І. П. Ладыжнікава. Я сказау, што спяшаўся напісаць кнігу, але не паспеу растлумачыць, чаму спяшауся. Ленін сцвярджальна кіунуу галавой, сам растлумачыў гэта: вельмі добра, што я паспяшаўся, кніга патрэбная, многа рабочых удзельнічала у рэвалюцыйным руху несвядома, стыхійна, і цяпер яны прачытаюць «Маці» з вялікай карысцю для сябе».3

Незвычайна простым аказауся Ленін і тады, калі ён стау на чале першага у сверазна расказаў М. Горкі ў це рабоча-сялянскага ўра-сваіх успамінах аб сустрэ- да. Ён па-ранейшаму быў це рабоча-сялянскага урадаступны, часта прымаў наведвальнікаў і выступаў на мітынгах і сходах, не любіў апладысментау у свой гонар і праяуляу шчырыя клопаты аб таварышах. В. А. Карабавязкамі настаунік яшчэ пінскі, які доўга працаваў на аднаго новага вучня. Ён разам з Леніным і добра

дахопах кнігі «Маці». Аказа- камі, што гэтая гутарка не уніжала чалавека, а падымала яго ў асабістай свядома-сці. У той жа час у кожным з субяседнікаў ён знаходзіў што-небудзь патрэбнае і карыснае для сябе.

Асабліва не любіў Ленін такога шуму і пампезнасці, якімі суправаджаецца часамі сустрэча «кіруючай асобы». Таму ён ездзіу без аховы і часта вельмі нечакана з'яўляўся на тым ці іншым сходзе або пасяджэнні. Можна прывесці мноства прыкладаў, калі Уладзімір Ільіч вось так проста, без усякага «суправаджэння», без «папераджальнага званка» заходзіў у той ці іншы калектыў. Напомнім толькі некаторыя з іх.

Уладзімір Ільіч быў нязменным дэпутатам Маскоускага Савета ад калектыву буйнейшага тады тэкстыльнага прадпрыемства сталіцы-Трохгорнай мануфактуры. Таму ён быу частым госцем у рабочых гэтай фабрыкі, выступаў перадімі. В. А. Емяльянаў, які працавау тады старшынёй фаб- І. В. Цывцывадзе, які прааб адным з такіх прыездаў Леніна да іх 6 лістапада 1921 г.⁵.

На фабрыцы у той час становішчы Савецкай рэслублікі выступала А. М. Кавось у ходзе яе даклада В. А. Емяльянаў, старшынствуючы на гэтым сходзе, ваецца, разам з усімі зай-дазнаецца, што у памяшкан-ні прысутнічае У. І. Ленін, увесь час у задніх радах. які ўвайшоў з двара і, каб не перарываць дакладчыка, сау 1. В. Цывцывадзе, сціпла стау за занавесам, колькі цікавых для яго вы-Толькі пасля заканчэння дак- вадаў зрабіў ён на гэтым 11. лада А. М. Калантай стар- сходзе, колькі каштоўных шынствуючы устау і гучна для сябе момантаў улавіў 12. аб'явіу: «Слова прадастау- Ільіч у гарачых непасрэдных ляецца члену Маскоускага выказваннях рабочых?»9

электрастанцыі і куды ен ездзіу па запрашэнню саміх Трэба мець на увазе, што

вёска Кашына была раз-мешчана у 125 кіламетрах ад Масквы і пры тагачаснай якасці дарог дабрацца да яе было не так ужо і лёгка. Але Уладзімір Ільіч, атрымаушы запрашэнне, не лічыу магчымым адмовіцца. Раніцай 14 лістапада разам з Надзеждай Канстанцінаунай Крупскай яны выехалі на машыне з Масквы і да 16 гадзін, калі намячалася адкрыццё электрастанцыі, былі ужо у вёсцы Кашына. Там яны разам з сялянамі пасядзелі за агульным святочным сталом, пасля Ленін выступіў з невялікай прамовай на мітынгу у гэтай вёсцы і у суседняй, куды сяляне угаварылі яго заехаць, а к вечару яны былі ужо у Маскве, і У. І. Ленін старшынстваваў на пасяджэнні Саўнаркома. Сяляне ж пасля гэтага гаварылі: «Вось які Ленін, ён не пагрэбавау намі, прыехау у вёску, вітауся з кожным за руку, сядзеу з намі за адным сталом». Прыезд Леніна быў для іх лепшым доказам блізкасці

да народа кіраўнікоў Са-

яшчэ адзін прыклад.

вецкай улады.⁸

кома «Трохгоркі», расказаў цаваў тады ў Маскоўскім камітэце партыі, расказваў у сваїх успамінах аб адным сходзе партыйнага актыву у Замаскварэцкім раёне г. Маішоу сход, прысвечаны 4-й сквы ў 1919 годзе, дзе вялігадавіне Кастрычніцкай рэ- ся, як ён пісаў, «ажыўленейвалюцыі. З дакладам аб шыя спрэчкі па пытанню аб міжнародным і унутраным становішчы на франтах, падаткавай палітыцы, аб нізах і вярхах і г. д. Якім жа былантай, якая загадвала ў той ло здзіўленне кіраўнікоў час жанаддзелам ЦК РКП(б). сходу, калі толькі пасля заканчэння яго яны убачылі Уладзіміра Ільіча, які, аказвжом отХ» сказаць, — пі-

ПАШЫРАЮЦЦА КАНТАКТЫ, мацнеюць сувязі на 1-й стар.).

нан и навуковай расоце кафедры, пазнаёміў нямецкіх студэнтаў з лабараторыямі. та і біёлагаў з Гале. Пасля для іх былі прачытанізаваны практычныя занят. У час знаходжання на філа-

Студэнты - матэматыкі выя экокурсіі у Інстытут практыку, але і больш да-матэматыкі АН БССР, у ведаліся аб нашай краіне, вылічальны цэнтр пры яе каштолись вылічальны цэнтр пры яе каштоўных вартасцях, будзе ўдзелена падрыхтоў Дзяржплане БССР на за- аб жыцш савецкіх людзей, цы нашых студэнтаў да павод, які выпускае ЭВМ.

Ф. Д. Гахаў аб вучобе,

тыка географау з Будапеш-

Многа карысных ведау ны уводныя лекцыі і арга- набылі замежныз студэнты лапічным факультэце, ведання школ г. Мынска.

Мы імкнемся да таго, практыкаваліся ў вылічаль- каб замежныя студэнты не працы, адпа-

— У 1970 годзе мы будзем прымаць 60 студэнтаў з ГДР, 20— з Польшчы, па 11 студэнтау з Венгрыі і Балгарыі. Столькі ж студэнтау будзе накіравана у гэтыя краіны з нашага універсітэта. Цяпер удакладняюцца тэрміны прыёму, распрацоуваюцца прагра мы азнаямленча-вытворчай практыкі. Асаблівая ўвага росквіце навукі і мастацтва, ездкі за мяжу. Гэты ж год у нас асабливы, юбілейны. прачытаў для іх лекцыю аб чынку моладзі. Пры гэтым мы спадзяемся следаванняў у Беларусі. Змястоўнай была прак- ў гэтым годзе? Пры гэтым мы спадзяемся мену студэнцкімі групамі і іншых прамадскіх арганізацый. на дапамогу камсамольскіх 1 ПАРТЫЙНАЕ ЖЫЦЦЁ

ДАПАМОГА І ПАТРАБАВАЛЬНАСЦЬ

У партыйнай арганізацыі геолага геаграфічнага факультэта 10 маладых камуністаў. Пра іх асаблівы клопат, ім асаблівая ўвага. Узначальвае работу з мала-дымі камуністамі дацэнт А. С. Акінчыц.

У плане, які складаецца на семестр і зацвярджаецца на пасяджэнні партыйнага бюро, прадугледжана правядзенне сходаў і гутарак па пытаннях вучобы, ідэйнапалітычнага росту членаў партыі, вывучэння праграмы і Статута КПСС кандыдатамі ў члены партыі. Да выканання намечаных мерапрыемствау прыцягваюцца члены партыйнага бюро, камуністы, якія маюць вялікі вопыт выхаваучай работы. Старэйшыя таварышы аказваюць маладым індывідуальную дапамогу.

Як правіла, маладыя камуністы добра вучацца, нягледзячы на тое, што кожны вядзе вялікую грамадскую работу, абавязкова выконвае партыйнае даручэнне, а часам і не адно. Аднак выключэннем з гэтага правіла ў нас стаў сту-

дэнт II курса, былы кану члены КПСС дыдат Ю. Пішчалка. Ён неаднаразова даваў абяцанні і запэўніваў на партый-ным бюро і у індывідуальных гутарках, што будзе добра вучыцца, але тут жа забывау аб гэтым найпершым абавяз ку камуніста. Дзве сесіі запар ён атрымліваў па нездавальняючай адзнацы. Пра грамадскую работу няма чаго і гаварыць, і з ёй не спрауляўся, дрэнна паводзіў сябе на лекцыях, за што атрымліваў заўвагі вы-кладчыкаў. Заканамерным быў і вынік. На справаздачна - выбарным сходзе камсамольцы не увялі Ю. Пішчалку намсамольции ў Ю. Пішчалку ў А склад бюро курса. калі паустала пыта пытанне аб прыёме яго ў члены КПСС, камуністы факультэта адмовіліся даць яму рэкамендацыі.

Зараз маладыя камуністы факультэта напружана рыхтуюцца да экзаменаў, каб з гонарам выканаць свой студэнцкі і партыйны абавязак.

М. ЧАРТКО, сакратар партбюро геолага-геаграфічнага факультэта.

для рашаючага рыука, і адмовіцца абараняць го-ён першым перасек фінішнар класа! Няхай нават у ную стужку. Так студэнт такой зусім не атлетычнай чацвёртага курса матэматульні, як шашкі. Вось тычнага факультэта БДУ Гантварг стаў Анатоль чэмпіёнам краіны, мацнейшай шашачнай дзяржавы свету.

Думаеце, ён быу шчаслівым і задаволеным? Шчаслівым? Так! Задаволеным? Не! Чаму? I вось я гутару з чэмпіёнам. Перада мной высокі і стройны малады чалавек (цяпер выдатнаму майстру ста-клетачнай дошкі 21 год). Ен гаворыць не спяшаючыся, падбіраючы словы, каб дакладна і сцісла (як будучы матэматык) выка-

яшчэ дрэнна іграю. Я спрабую яму пярэ-

заць сваю думку:
— Чаму? Ды таму, што

Гэта прыдало яму сілы шашкі). Але які піянер так і пачынау Анатоль.

Шашкі занялі трывалае месца у яго жыцці. Іменна у жыцці: спачатку у школе, а цяпер — ва універстоце. Яны не былі для яго захапленнем, якочалавек аддае свой вольны час, а сталі як бы часткай яго жыция, нечым арганічна неабходным.

Камсамолец і шашыст, Гантварг перш за усё — баец. Можа, парой нават азартны, але заусёды прадбачлівы і нязменна упарты. Для яго характэр-на пастаянная «настроенасць», ігра з поунай ад-дачай сіл. Ён увесь захоплен партыяй, нават калі не спяшаючыся прагульваецца па турнірнай зале, пакуль праціунік аб-думвае ход. Відаць, што думка яго сканцэнгравана на ігры. Гэта шашыст шы-рокага дыяпазону, які умее весці партыю у роз-ных ключах. Ён глыбокі стратэг і вынаходлівы тактык. Ён можа не толькі вызначыцца нечаканай ахвярай шаілкі, бліскучай камбінацыяй, чыста пазі-цыйнай гульнёй, на «удушэнне», але і філіграннай тэхнікай разыгрывання эндшпіля.

Сёння на пытанне аб сваіх далейшых планах ён чэмпіёна свету». Бо, заваяваушы званне чэмпіёна краіны, ён атрымаў і адзіразабрацца у ёй, давялося Яго шлях у вяліні спорт ную пуцёўку на турнір расстауляць шашкі на быу звычайным, такім, па прэтэндэнтау, які адбудощцы. якому прыходзяць многія. дзецца летам гэтага года. Першы крок на шашачны Быу звычайны школьны алімп зроблен. Так тры-

> У заключэнне свайго расказа аб чэмпіёне і прэтэндэнце Анатолю Гантваргу мне хочацца сказаць, што усім, хто яго ведае, імпануе яго прастата і сцшласць, яго добразычлівасць, гатоунасць дапамагчы свайму таварышу і фанатычная, у лепшым нападаю- сэнсе гэтага слова, любоу

да шашак.

н. чэлядзюк, студэнт, кандыдат у майстры спорту.

І ЧЭМПІЁН І ПРЭТЭНДЭНТ

16-гадовы юнак бліскуча выступіў у паў-фінале першынства СССР і выканау майстарскі нарматыу. Гэта была нечака-ная і разам з тым прыемная сенсацыя. Анатоль Гантварг стаў самым маладым майстрам у краіне.

З той пары усе мы, спецыялісты і балельшчыкі, уважліва сачылі за яго «кар'ерай». Яна была па-спяховай. Судзіце самі. У спяховай. Судзіце самі. У першынстве СССР 1967 года ён займае трэцяе месца. Уперадзе яго толькі Куперман і Шчогалеу, але затое ззаду сам Андрэйка і усе астатнія. У 1968 гопер ззаду і тыя, хто год назад быу наперадзе. І, нарэшце, 1969 год...

першае месца, але трапіць

Здаецца, было гэта не А. Гантварга ў чэмпія- чыць, але ён апераджае зусім нядаўна. Пяць год наце краіны, які закон- мяне і працягвае: чыўся нядаўна. Ён перана. Так, у сустрэчы з між- клад, з Агафонавым, Кап-народным майстрам Яго- ланам, Шчогалевым. А равым (Ленінград) ён чаму? здзейсніу арыгінальную і Гавораць, сіла сапрауцяжкую 9-хадовую кампа- ды зіцыю, і яна была настолькі складанай, што многім удзельнікам чэмпіянату і гледачам-майстрам, разабрацца у ёй, давялося

> Трыумф Анатоля быу відавочным ужо з самага

Толькі не перакон-

узыходзіць усіх сваіх са- вай мяне у адваротным. У пернікаў ва ўсіх стадыях мяне былі зрывы ў нека-барацьбы. Іграу ён цудоу- торых партыях, напры-

> Гавораць, сіла сапрау-ы моцных — перш за ды моцных— перш за мае усе падставы адка-усё у адчуванні асабістых заць: «Барацьба за тытул слабасцей. Анатоль якраз такі. Ну што ж, такое незадавальнение мы цэнім.

якому прыходзяць многія. Усё адбылося выпадкова. відавочным ужо з самага Быу звычайны школьны пачатку турніру, а пачау дзень ці то у пятым ці то у самана усе астатнія. У 1968 годе — другое месца. Цятра ззаду і тыя, хто год дзад быу наперадзе. І, арэшце, 1969 год... — Я не разлічвау на решае месца, але трапіць тройку спадзявауся Аб ным, раптам паустала пытрувні ї турні ў турны ў турні ў турны ў т у тройку спадзявауся. Аб першым месцы я падумау танне. У гэты цяжкі мо- тано толькі у апошнім туры, — камітэт па фізкультуры і спорту пры Савеце Міністраму прыйшло паведамленне аб тым, што на фізкультуры і спорту пры Савеце Міністраму бы у яго асобе выдатможна ацаніць выступлен

партыйнага камітэта універсітэта, на якім абмеркавана пытанне аб удзеле кафедр грамадскіх навук у прапагандысцкай рабоце сярод насельніцтва.

У ПАВЕСТЦЫ ДНЯ

У сераду адбылося чарговае пасяджэнне

У прынятай пастанове адзначана вялікая і шматгранная прапагандысцкая праца камуністау—выкладчыкау грамадскіх навук, намечаны новыя задачы на бліжэйшы час.

ГАВОРЫЦЬ «ПАРКАВАЯ, 9»

— Увага, увага! Гаворыць «Парнавая, 9», — пачууся ў дынамінах голас дынтара. Усе студзнты інтэрната № 4 замерлі у чаканні. Прагучэлі пазыўныя радыёперадача. Яе падрыхтавалі студэнты другога курса, будучыя журналісты.

На факультзце журналістыкі пры кафедры тэорыі і практыкі радыё і тэлебачання арганізаван студанцкі камітат па палыёвяшчанню. Старшынёй выбран Вячаслау Асіноускі, намеснікам — Уладзімір Дзешкавец. У састаў камітэта ўвайшлі Ліда Беразоусная, Вячаслау Раманеску і Вікторыя Шынкевіч. Асноўная мзта — асвятленне жыцця, працы і адпачынку студэнтаў. Камітэт устанавіў сувязь з Беларуснім радыё, прадстаунікі якога будуць аназваць студэнтам дапамогу. Падрыхтоўнай радыёперадач кіруе выкладчык кафедры тэорыі і практыкі радыё і тэлебачання Валерый Міналаевіч Шзін.

Першая перадача была прысвечана працоунаму семестру, вёу яе Вячаслау Асіноўскі. Выхад у эфір пацвердзіу, што студэнты другога курва журфака

паспяхова авалодваюць тэхнікай гуназапісу. Перад мінрафонам выступілі цаліннікі: спачатну слова узяў намісар атрада «Нёман» В. Заранноу, пасля гаварылі дзяучаты. Галіна Дзядзюля, якая тройчы пабывала на цаліне, падзялілася сваімі ўражаннямі, расказала аб нялёгнай, але цікавай працы. Тамара Дударчын двойчы атрымала працоунае хрышчэнне гарачым подыхам цалінных зямель.

Шчырая, жывая гутарна змянілася музыкай і спевамі. У выкананні В. Асіноўскага і В. Заранкова прагучэлі песні, якія часта спявалі яны ў часы адпачынку на далёніх землях Назахстана.

Радыёнамітэт яшчэ тольні пачау сваю работу. Уперадзе многа цінавых пошунаў у стварэнні новых перадач.

— Планы на будучае?.. —Вячаслау Асіноусні задумауся. — Мы будзем рабіць перадачы на літаратурныя тэмы, дзе прагучаць вершы нашых пачынаючых паэтау, перадачы, прысвечаныя знамянальным датам нашай рэспубліні, аб жыцці нашага інтэрната,

аб вучобе і спорце-наогул аб усім, што цінавіць нашых слухачоу. У перадачах будуць прымаць удзел не толькі будучыя журналісты, але і студэнты іншых фанультэтаў універсітэта. I не толькі радыёгазету ў інтэрнаце выпускаюць студэнты. Усе яны замацаваны за завадскім радыё і там удзельнічаюць у падрыхтоуцы радыёперадач. Летам у час больш шырокай журналіпрактыкі будучым стам ужо давядзецца працаваць самастойна. Таму вельмі важна зараз жа дасканала авалодаць тэхнікай гуказапісу, навучыцца пісаць тэксты перадач, каб у недалёкім будучым з прыемнасцю адчуць, што доля тваёй працы уліваецца ў працу тваёй рэспуб-

> Т. КАЦНЕЛЬСОН, студэнтка.

НА ЗДЫМКУ: студэнтні другога нурса журфана Наталля Качкар, Ала Шарова, Люся Гарошка авалодваюць майстэрствам гуназапісу.

стар.

ЯШЧЭ НА МЕСЯЦЫ МЫ НЕ БЫВАЛІ

рыстау і альпіністаў нашага ушверстэта споунілася 10 гадоу. Узрост здаецца дзіцячым. Але вы спытанце, дзе пабывалі універсітэцкія турысты. І думаем, што у адказ пачуеце: «Яшчэ на Месяцы мы не былі!». Гэта, зразумела, жарт. Алежсапрауды пройдзены тысячы кіламетрау па дарогах на-шай неабсяжнай Радзімы, пакорана не адна горная вишия хі ізаколькі іх ящиз

Нядауна турысты і альпіпісты, а таксама і тыя, хто хоча стаць падарожнікам, сабраліся па свои традыцыйны вечар, дзе падвялі вынікі минулага сезону, а заадно намецілі планы на будучае — арганізацыю зімовых падарожжау.

..У аудыторыі шумпа. Усе з цікавасцю разглядаюць насценгазеты— своеасаблівыя справаздачы аб падарожжах. У цэнтры увагі — газета альпинстау «Вертыкаль». Вялікі спіс адоленых вяршынь, фотаздымкі альпинстау у час паходу і адпачынку. гумарысты ныя малюнкі — усё гэта не пакідала нікога раунадушным. На адным са стэндау размешчаны турысцкія і альпінісцкія значкі, якія сабрау бывалы турыст Т. Амель-

Вельмі уважліва слухалі прысутныя выступлении удзельнікау падарожжау. Кіраунік секцыі альпінізма А. Люцко расказау аб цэнтры Қауқаза Бузінгі, які альпіністы называюць «маленькім Памірам».

— Мы падымаліся на адну з вяршынь. — расказвае Аляксандр. — Надвор'е было дрэнпае. І без таго цяжкі пад'ём здавауся яшчэ цяжэйшым, бо быу моцны вецер. Падымацца даводзілася па скалістаму маршруту. Хутка узышлі на вяршыню. I раптам — дзіуная справа — нашы лёдасекі «заспявалі». Увогуле гэта нельга назваць спевам: ненкі жудаспы, раздражаючы екрып пачулі мы. У аднаго зальпіністау «заспявау» пават залаты зуб. Набліжалася

навальніца. Трэба было зараз жа спускацца. Шлях уніз ляжау праз лядінк. На-дзець кошкі мы не паспелі. Пачууся грукат, і нас раскідала у розныя оакі. Запахла паленым, нібы з выстраленай паляунічан гільзы. Гэта

была маланка...
Не менш цікавымі былі расказы Я. Бяляускага і А. Левінан аб зімовым па-дарожжы па Кольскаму паувостраву.

Валерый Супрун расказау аб асеннім падарожжы на Карпаты. У іх быу незвычайны маршрут — па старой польска-чэхаславацкай гра-

Шмат цікавага расказалі прадэманстраваныя фільмы і дыяфільмы, знятыя у час падарожжау.

Не абышлося, вядома, і без турысцкіх песень, якія зноу клічуць у дарогу.

Н. ЯЎМЕНЧЫКАЎ, Г. КІ-СЯЛЁЎ, Е. ЦІТКІН.

НА ЗДЫМКАХ: Алтай. Студэнт фізфака М. Вінакурау устанаулівае мемарыяльную дошку на Кок-Кольскім перавале; пераправа праз раку Асінауку.

Ніл Г!ЛЕВІЧ.

Казка без канца--Для школы і для дому-Пра Дзіму Ласунца I пра бабулю Домну

Калі Дзіма Ласунец Стау вучыцца у першым

І някепскі быу хлапец.

Вось тады з ім бабка Домна Заключыла умову дома, Што за кожную адзнаку -За стараннасць і за плён-Ад бабулькі у падзяку Будзе мець гасцінчык ён: Пяць цукерак — за пяцёрку, А чатыры—за чацаёрку, Тры — за тройку, Дзве — за двойку, 1 цукерку — за адзінку, Каб было салодка Дзімку!

Баба унука шанавала любіла усёй душой, гасцінцы выдавала Адпаведна умове той: Пяць цукерак—за пяцёрку.

А чатыры—за чацвёрку, Тры — за тройку, Дзве — за двойку, цукерку — за адзінку... Ой, было салодка Дзімку!

Хоць па усіх прадметах

Невысокі меу ён бал, Ды калі сплюсуе разам – Дык цукерак — у адвал!

Еу іх Дзіма больш,

Ды аднойчы зразумеў, Што марожанае лепей, Чым якаясь карамель.

I бабуля уміг, ад слова, Згоду унучыку дала, абноуленая умова Гэткі выгляд прыняла: Пяць пламбірау — за

А чатыры — за чацвёрку, Тры — за тройку, Два — за двойку, пламбірчык — за адзінку... Ой, было салодка Дзімку!

Невысокі меу ён бал, Ды калі сплюсуе разам Дык пламбіру — у адвал! Дзіма рос, і неяк летам

Адкрыццё сабе зрабіу, Што смактаць цыгарку

Чым на палачцы — пламбір.

Хоць бабуля і суровай Да курыльшчыкау была, Але усё-такі умова Іншы выгляд прыняла: Пяць цыгарак — за

пяцёрку, А чатыры — за чацвёрку, ры — за тройку, Дзве — за двойку, I цыгарку — за адзінку... Ой, аж блага стала Дзімку! Хоць па усіх прадметах

Невысокі меу ён бал, Ды калі сплюсуе разам -Пыхкаў дымам, як труба!

А далей развой быў шпаркі: Не дзівіла навіна, Калі Дзіма ад цыгаркі Дасмактауся да віна.

— Ну, сказау, — баяцца до мне -Старшакласнік я даўно. Нашу умову, баба Домна,

Пераключым на віно: Пяць бутэлек — за A чатыры — за чацвёрку, Тры — за тройку, Дзве — за двойку,

I бутэльку — за адзінку...

Паглядзіш тады на Дзімку! Тут я кончыць паспрабую Гэту казку без канца Пра ласкавую бабулю пяцёрку, І пра Дзіму Ласунца.

> А чаму ж пра бацьку, матку Не сказаў хоць пару слоў? Прачытай пільней спачатку: Пра бацькоу -Паміж радкоу.

СПАРТЫЎНАЯ

ДЭКАДА

НА СЯЛЕ

Спортклуб нашага унінай III з'езду калгаснікаў, дапамагчы ступленні акрабатаў, гім-настаў, штангістаў БДУ цёпла успрымаліся хлеба-

Сельскія жыхары выкакалгаснікам робамі налгасаў імя Гастэ- ныя пляцоўні і выступленлы і імя Калініна Мінска- ні са спартыўнымі прагра-

Актыўны ўдзел у дэкаверсітэта прыняў актыўны залі моцнае жаданне пад- дзе прынялі студэнты Ала ўдзел у дзнадзе па аназанню трымліваць яшчэ больш Ефанава, Наташа Цурко, дапамогі фізкультурным ар- цесныя сувязі з універсітэц- Уладзімір Фралоў, Тамара ганізацыям сяла, прысвеча- кай моладдзю. А мы абяцалі Яфрэменка і іншыя, а таксама выкладчыкі кафедры Даклады, спартыўныя вы- падрыхтаваць грамадскіх фізвыхавання і спорту Р. І.

М. ШЭЙНЕМАН, ст. выкладчык кафедры фізвыхавання і спорту.

Аматарам эстраднай песні добра знаёма трыо філалагічнага факультэта. У яго састаў уваходзяць студэнты другога курса Эла Якубоуская, Ліля Ясінская і Юрый Савін. Юра сам з'яуляецца аутарам многіх песень. Асабліва вялікай папулярнасцю карыстаецца яго песня, прысвечаная мужным пагранічнікам —

героям Даманскага. НА ЗДЫМКУ: Э. Якубоуская, Л. Ясінская, Ю. Савін выступаюць на вечары адпачынку

Фота К. КАШПЕРКА.

ПОСПЕХ СПАДАРОЖНІЧАЕ ДРУЖНЫМ

Добра пастаулена мастацкая сама- артыстаў-аматараў аргашзуюцца змядзейнасць на факультэце журналістыкі. Тут яна амаль самая масавая ва універсітэце: кожны пяты са студэнтау факультэта ў яе радах. Хор, аркестр, вакальная група, створаныя клапатлівым кіраўніком калектыву дацэнтам Ефрасін-няй Леанідаўнай Бондаравай, з'яўляюцца абавязковымі удзельнікамі усіх агульнауніверсітэцкіх і раённых аглядау самадзейных талентау

Месяцы два назад пачау свае рэпетыцыі новы студэнцкі тэатр мініяцюр на чале са студэнтам I курса Міхаілам Шульманам. Ён працягвае добрую традыцыю тэатра былых выпускнікоў.

З ліку лепшых самадзейных артыстау створана агітбрыгада, якая ужо неаднаразова выязджала з канцэртамі ў студэнцкі прафілакторый і у падшэфныя калгасы і саўгасы Мінскага раёна.

Але ж самадзейнасць перш за ўсё існуе для саміх студэнтаў. Таму сіламі стоуныя канцэрты на вечарах адпачынку і ў перадсвяточныя діп.

Асаблівую цікавасць у гледачоў па праву выклікаюць выступленні дэкламатарау Наталлі Качкар, Віталя Мухіна, Віктара Аўчарэнкі, вядучых салістаў аркестра Алы Каламіец, Мікалая Ільювядучых салістаў шэнкі, Віктара Новаша.

Вясёлыя і дасціпныя канферансье Уладзімір Сухамлінау і Анатоль Смольскі добра вядуць канцэртную праграму і падаюць ёй лёгкае гумарыстычнае ад-

Нездарма нязменны поспех спадарожшчае гэтаму дружнаму і моцнаму калек-

На прайшоўшым нядаўна раённым аглядзе мастацкай самадзейнасці журналісты занялі другое прызавое месца.

> В. ЗЯМСКОУ, студэнт II курса.

Рэдактар А. А. НІКОЛЕНКА.